

Homilie op 9-7-2017, 14<sup>e</sup> Zondag door het jaar, Jaar A.

Dierbaren,

Het evangelie van vandaag, ofschoon niet erg lang, is zó rijk van inhoud, dat ik er wat tijd voor nodig had eer ik wist, waarover ik nu zou gaan spreken. Maar tenslotte viel mijn oog op één woordje, een heel klein woordje maar: *“Komt”* (Mt 11,28). Je leest er zo gauw overheen, maar dat is jammer, want het is zo belangrijk!

Jezus zegt: *“Komt”*. Daar spreekt geen dwang uit; het is een uitnodiging. Een uitnodiging vol respect voor wie wij zijn, voor onze eigen vrije wil. Een uitnodiging vol verwachting ook, als van een heer die zijn dame vraagt: “Mag ik deze dans van u?” *“Komt”*. Jezus’ hart verlangt ernaar, dat wij “ja” zouden zeggen, dat wij met Hem zouden dansen. Maar ieder beeld gaat ergens mank, ook dit. Want dat *“Komt”* staat er in het meervoud. Jezus vraagt niet slechts één persoon ten dans, maar Hij zegt: *“Komt allen”*. *“Komt allen tot Mij”*. Niemand wordt uitgesloten, er zijn geen muurbloempjes. En Hij vraagt ons niet omdat wij zo aantrekkelijk zouden zijn. Want Hij gaat verder: *“Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt”*. En Hij wist zelf wat dat was: denken wij er maar aan, hoe Hij eens, *“vermoeid van de tocht”*, zomaar bij de put van Jakob ging zitten, op het heetst van de dag, en toen aan de Samaritaanse vroeg: *“Geef Mij te drinken (Joh 4,7)!”* Niet alleen Hij, maar ook zij was *“uitgeput en onder lasten gebukt”*. En even later zegt Hij haar: *“Als ge enig begrip hadt van de gave Gods en wist wie het is die u zegt: ‘Geef Mij te drinken’, zoudt ge het aan Hem hebben gevraagd, en Hij zou u levend water hebben gegeven”* (Joh 4,10). Jezus zegt ook haar, impliciet, *“Kom”*.

*“Komt allen”*. De Heer had het al gezegd in het Oude Testament, bij monde van Jesaja: *“Komt allen die dorst hebt, hier is water; en gij, die geen geld hebt, komt, koopt koren en eet zonder geld, en drinkt zonder betaling wijn en melk”* (Js 55,1). En Gods Wijsheid roept in het boek Spreuken: *“Wie onervaren is moet hierheen komen, en tot wie zonder verstand is zeg ik: ‘Komt, eet mijn brood, en drinkt de wijn die ik gemengd heb. Laat uw onverstand varen en gij zult leven, en betreedt de weg van het inzicht’”* (Spr 9,4-6).

*“Komt allen tot Mij”*, zegt Jezus. Immers: *“Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven”* (Mt 11,27). *“Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij”* (Joh 14,6). *“Bij niemand anders is dan ook de redding te vinden, en geen ande-*

*re Naam onder de hemel is aan de mensen gegeven waarin wij gered moeten worden” (Hnd 4,12).*

Het vraagt nederigheid om dat te erkennen: de houding van een kind. Jezus zegt dan ook: *“Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kinderen (Mt 11,25)”*. En elders: *“Als gij niet opnieuw wordt als de kleine kinderen, zult gij het Rijk der hemelen zeker niet binnengaan” (Mt 18,3).*

Maar Jezus' woord heeft niets kinderachtigs, integendeel. Hij is uitermate realistisch, uitermate open ook. Hij spiegelt ons geen Luilekkerland voor, zoals zovele reclames dat vandaag de dag wel doen. Jezus zegt weliswaar: *“Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken”*, maar Hij laat er meteen op volgen: *“Neemt mijn juk op uw schouders”*. Is dat niet uiterst opmerkelijk? Welke reclameman zou het ooit in zijn hoofd halen, om mensen die al uitgeput zijn, en onder lasten gebukt gaan, nog eens een extra juk in het vooruitzicht te stellen? Jezus doet het: *“Neemt mijn juk op uw schouders” (Mt 11,29)*. Hij verlangt iets van ons; Hij vraagt iets van ons. Zonder moeite komt niets echt moois tot stand onder ons mensen. Maar: *“Mijn juk is zacht, en mijn last is licht (Mt 11,30)”*. Herinneren wij ons: de Heer vraagt ons ten dans. En ook dansen vergt toeleeg en inspanning, maar de lichtheid van de vreugde overheerst. Neen, Jezus is geen harde leermeester; Hij is *“zachtmoedig en nederig van hart”*. En wij zullen rust vinden voor onze zielen (vgl. Mt 11,29). Die rust is vol van dankbaarheid. Dankbaarheid voor het *“Kom”*, dat Hij tot ieder van ons spreekt, ondanks onze fouten, zonden, ja, ook ongelooft. Hij sprak zijn *“Kom”* ook tot de apostel Tomas, op die achtste dag na zijn verrijzenis: *“Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde, en wees niet langer ongelovig, maar gelovig” (Joh 20,27)*. En Tomas werd tenslotte een grote heilige!

Dierbaren, ook wijzelf mogen *“Komt”* gaan zeggen. Tot onze medemensen, met de woorden van Jesaja: *“Komt, laat ons gaan naar de berg van de Heer, naar het huis van Jakobs God: dan zal Hij ons zijn wegen wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen. [...] Huis van Jakob, komt, laat ons wandelen in het licht van de Heer” (Js 2,3.5)*. Maar dan ook tot de Heer zelf, tot Hem die komen gaat op het einde der tijden; die ook komen gaat aan het eind van ons aardse leven; en die nu, in deze Eucharistie, naar ons toekomt in de heilige Communie. St. Jan legt ons de woorden in de mond: *“De Geest en de bruid zeggen: ‘Kom!’. Laat wie het hoort, zeggen: ‘Kom!’ [...] Hij die dit alles waarborgt, spreekt: ‘Ja, Ik kom spoedig’. Amen. Kom, Heer Jezus (Apk 22,17.20)!”*